

forbære Indløbet til Kjøbenhavns Havn, hjælpe Søforterne mod et pludseligt Angreb fra Søfiden. Transportffibe kunne være overmaade godt stiftede til at føre Tropper fra det ene Land til det andet, men i Sandhed dog kun i det Tilfælde, at vi ere Herrer paa Søen og kunne holde den aaben, saaledes at Tropperne kunne føres fra den ene Deel af Landet til den anden. Nu vil man sige: Ja, hvad hjælper det os kun at faae 1 stort Skib. Det er ganske vist, at et stort Skib ikke er Alverden, men det er dog altid Noget, et stort Skib, som med Nytte vil kunne tage Kampen op med et fjendtligt Skib af en lignende Størrelse eller et endnu større, vil dog altid i høi Grad være os til Hjælp og Nytte. Det Skib, som her er Tale om, er ganske sikkert ikke af de allerførste, men det er dog saa stort, som det vil kunne passe sig for vore Farvande, og det vil være Marinebestyrelsens Sag at sørge for, at det ikke bliver større d. v. s. mere dybtgaaende, end at det paa en hensigtsmæssig Maade kan bruges i vore Farvande. Det vil dog være istand til at tage Kampen op med hvilket som helst Skib, der gaaer mod det i vore egne Farvande. Jeg vil da slutte med at anbefale det høie Thing at vedtage dette Forslag. Jeg vil anbefale det, fordi det i finantsiel Henseende ikke er noget saa stort, som det seer ud til, men kun en Anticiperen af absolut nødvendige Udgifter, som atter ville kunne redresseres ved Afslag paa de ordinaire Bevillinger i de følgende Aar. Jeg vil dernæst anbefale det paa Grund af, at dets Anskaffelse er gjort afhængig af extraordinære store Indtægter. Jeg vil anbefale det paa Grund af, at jeg troer, at et saadant stort Skib vil være os til uhyre Nytte, ja, næsten være os nødvendigt, hvis vi med noget Haab om Held skulle kunne forsvare os herhjemme i vort eget Land. Og jeg vil dernæst anbefale det som en naturlig og logisk Conseqvens af, hvad vi hidtil have gjort; thi der er efter min Formening ikke ret god Mening i, at vi bevilge store extraordinære Udgifter til Hærens Forsyning med Geværer og Kanoner, bevilge ikke ganske ringe extraordinære Midler til Anskaffelse af Kanoner til Marinen og Søbefæstningen og aarlig bygge

en heel Deel mindre Skibe, naar Alt dette, naar det kommer til Stykket, kun vil være os af forholdsvis ringere Værdi. At forkaste den her af den ærede Marineminister foreslaaede Bevilling vil ikke være i god Conseqvens med, hvad vi hidtil have gjort.

Alders: Jeg har jo ganske sikkert idag tigen det Uheld med mit principale Forslag at seile alene. Jeg skal begynde med at slaae fast, hvad den ærede sidste Taler sluttede med, at han ikke troer, at vi ville have stort Haab om at kunne forsvare os i vort Eget, naar vi ikke opnaae et saadant Skib som det, der her er Tale om, og jeg skal endvidere slaae fast, at han ikke synes, at der er ret god Mening i at bevilge saameget Extraordinairt til Hæren og bevilge Kanoner til Flaaden og Søbefæstningerne, naar vi paa den anden Side forsømme, hvad han anseer for at være en vigtig Betingelse for at kunne forsvare os selv, nemlig Anskaffelsen af et Skib som det omtalte. Dette staaer i saa fuldkommen Harmoni med det Indtryk, vi have faaet i Finansudvalget og ogsaa tildeels, om end ikke saa stærkt, her i Thinget ved Sagens 2den Behandling af den ærede Marineministers Udtalelse om det store Værd, som ogsaa han lagde paa Anskaffelsen af et saadant Skib til Forsvar for vor Selvstændighed — det er bedst at fremhæve dette saa bestemt, da det er vigtigt og saa Meget kommer an derpaa —; men jeg kan ikke bringe i Harmoni med den sidste ærede Talers og den ærede Ministers Uttringer den Anskuelse, at det kun er i det Tilfælde, at extraordinære Midler tilflyde Statskassen, at vi skulle anskaffe dette Skib. Jeg kan ikke forstaae, at, naar det navnlig efter den ærede Ministers Mening virkelig kommer an paa at have dette Skib til Landets Forsvar, vi da kun skulle opfylde, hvad vi selv ansee som Betingelsen for vort Forsvar, saafrem vi faae enkelte eller rettere den enkelte extraordinære Indtægt, som der menes med de paagældende Ord i Forslaget. Jeg troer, at det er meget lidet indstyldeligt, at vi ikke gøre, hvad Ministeren og en Deel af Thingets Medlemmer ansee som nødvendigt for at forsvare vort Liv, fordi vi ikke faae visse extraordinære Indtæg-